

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2002/C 261/01	Yhteisöjen tuomioistuimen 17.9. ja 1.10.2002 tekemät päätökset	1
2002/C 261/02	Asia C-275/02: Verwaltungsgericht Stuttgartin 11.7.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Engin Ayaz vastaan Land Baden-Württemberg	2
2002/C 261/03	Asia C-282/02: Euroopan yhteisöjen komission 31.7.2002 Irlantia vastaan nostama kanne	2
2002/C 261/04	Asia C-284/02: Bundesarbeitsgerichts sin 21.3.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Land Brandenburg vastaan Ursula Sass	3
2002/C 261/05	Asia C-289/02: Oberlandesgerichts Münchenin 25.7.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.M.O.K. Verlags GmbH vastaan A & R Gastronomie GmbH	3
2002/C 261/06	Asia C-291/02: Verwaltungsgerichtshofin 25.7.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa Rethmann Photo Recycling GmbH	4

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 261/07	Asia C-292/02: Finanzgerichts Düsseldorfin 6.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Meiland Azewijn B.V. vastaan Hauptzollamt Duisburg	4
2002/C 261/08	Asia C-295/02: Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtin 1.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden	5
2002/C 261/09	Asia C-298/02: Italian tasavallan 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	5
2002/C 261/10	Asia C-306/02: Tributaria di primo grado di Trenton – Sezione 6 – 6.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Petrolvilla & Bortolotti SpA (aiemmin S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei SpA, NTB SpA (aiemmin Nuova Tessilbrenta SpA), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio SpA vastaan Agenzia delle Entrate (aiemmin Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento	6
2002/C 261/11	Asia C-312/02: Ruotsin kuningaskunnan 5.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	6
2002/C 261/12	Asia C-315/02: Verwaltungsgerichtshofsin 27.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol	8
2002/C 261/13	Asia C-317/02: Euroopan yhteisöjen komission 11.9.2002 Irlantia vastaan nostama kanne	8
2002/C 261/14	Asia C-325/02: Euroopan yhteisöjen komission 16.9.2002 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	9
2002/C 261/15	Asia C-382/02: Euroopan yhteisöjen komission 18.9.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2002/C 261/16	Asia C-334/02: Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	10
2002/C 261/17	Asia C-335/02: Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2002 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	10
2002/C 261/18	Asia C-342/02: Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	11
2002/C 261/19	Asia C-343/02: Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 261/20	Asia C-344/02: Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2002/C 261/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-146/00 DEP, S. Ruf ja M. Stier vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)	13
2002/C 261/22	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione" vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kanne, joka tosiasiallisesti koskee sopimusoikeudellista riitaa – Yhteisöjen tuomioistuinten toimivallan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)	13
2002/C 261/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 11 päivänä heinäkuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-107/01 R ja T-175/01 R, Société des mines de Sacilor – Lormines vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimennettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Välitoimet – EY 88 artikla)	13
2002/C 261/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-127/01, Carlo Ripa di Meana vastaan Euroopan parlamentti (Euroopan parlamentin jäsenet – Tilapäinen eläkejärjestelmä – Maksujen keskeyttäminen – Vahvistava päätös – Tutkittavaksi ottaminen)	14
2002/C 261/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-312/01, Jungbunzlauer AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kohdetta vaille jäänyt kanne – Lausunnon antamisen raukeaminen – Määräminen oikeudenkäyntikuluista)	14
2002/C 261/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 8 päivänä elokuuta 2002 asiassa T-155/02 R, VVG International Handelgesellschaft mbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimennettely – Asetus N:o 560/2002 – Pääasian kanteen tutkittavaksi ottaminen)	14
2002/C 261/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 12 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimennettely – Asetus N:o 560/2002 – Pääasian tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys)	15
2002/C 261/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 31 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-191/02 R, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimennettely – Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välillä vuonna 1994 tehty puitesopimus – Sopimuksen irtisanominen – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris)	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 261/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 14 päivänä elokuuta 2002 asiassa T-198/02 R, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Kurinpitomenettely – Viraltapano)	15
2002/C 261/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 16 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-207/02 R, Nicoletta Falcone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailumenettely – Välitoimet – Kiireellisyys – Puuttuminen)	16
2002/C 261/31	Asia T-165/02: José Lloris Maeson 29.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16
2002/C 261/32	Asia T-242/02: Sunrider Corporationin 14.8.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	16
2002/C 261/33	Asia T-245/02: Antonia de Jongin 19.8.2002 Europolia vastaan nostama kanne	17
2002/C 261/34	Asia T-252/02: Brighton Marine and Palace Pier Companyn 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2002/C 261/35	Asia T-254/02: L:n 23.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2002/C 261/36	Asia T-269/02: Pepsico Inc:n 2.9.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	19
2002/C 261/37	Asia T-272/02: Comune di Napolin 4.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2002/C 261/38	Asia T-275/02: D:n 9.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2002/C 261/39	Asian T-50/01 poistaminen rekisteristä	21

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2002/C 261/40	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä</i> EYVL C 247, 12.10.2002	22
---------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen 17.9. ja 1.10.2002 tekemät päätökset

(2002/C 261/01)

Yhteisöjen tuomioistuin on tehnyt 17.9.2002 seuraavat päätökset:

Jaostojen puheenjohtajien nimeäminen

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on nimennyt työjärjestyksensä 10 artiklan 1 kohdan nojalla yhdeksi vuodeksi 17.9.2002 alkaen

- tuomari Watheletin ensimmäisen ja viidennen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari Puissochetin kolmannen ja kuudennen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari Schintgenin toisen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari Timmermansin neljännen jaoston puheenjohtajaksi.

Jaostojen kokoonpanot

1. Jaostojen kokoonpanoista täksi samaksi ajanjaksoksi on päätetty seuraavasti:

Ensimmäinen jaosto

jaoston puheenjohtaja Wathelet
tuomarit Jann ja Rosas

Toinen jaosto

jaoston puheenjohtaja Schintgen
tuomarit Skouris ja Colneric

Kolmas jaosto

jaoston puheenjohtaja Puissochet
tuomarit Gulmann, Macken ja da Cunha Rodrigues

Neljäs jaosto

jaoston puheenjohtaja Timmermans
tuomarit Edward, La Pergola ja von Bahr

Viides jaosto

jaoston puheenjohtaja Wathelet
tuomarit Timmermans, Edward, La Pergola, Jann, von Bahr ja Rosas

Kuudes jaosto

jaoston puheenjohtaja Puissochet
tuomarit Schintgen, Gulmann, Skouris, Macken, Colneric ja da Cunha Rodrigues

2. Kolmas ja neljäs jaosto, joihin on määrätty neljä tuomaria, käsittelevät jokaista niille siirrettyä asiaa kokoonpanossa, johon kuuluvat jaoston puheenjohtaja, esittelevä tuomari ja kolmas tuomari, joka nimetään virkaikäjärjestystä vastaavan vuorojärjestyksen mukaan, jossa se, kenestä vuoro alkaa, siirretään jokaisessa yleiskokouksessa yhdellä nimellä eteenpäin.

3. Niiden viiden tuomarin määrittämiseksi, jotka osallistuvat suuriin jaostoihin eli viidenteen ja kuudenteen jaostoon, joihin kumpaankin on määrätty seitsemän tuomaria, siirrettyjen asioiden käsittelyyn, vahvistetaan vuorojärjestys tuomioistuimen toimintavuodeksi. Vuorojärjestykseen kuuluvat kaikki jaostoon määrätty tuomarit jaoston puheenjohtajaa lukuun ottamatta seuraavassa järjestyksessä:

- a) neljän tuomarin muodostamaan pieneen jaostoon määrätty tuomarit virkaikäjärjestyksessä
- b) toiseen pieneen jaostoon määrätty tuomarit samassa järjestyksessä.

Suuri jaosto koostuu jokaista asiaa käsitellessään

- jaoston puheenjohtajasta
- esittelevästä tuomarista
- kolmesta tämän vuorojärjestyksen mukaan nimettävästä tuomarista, jossa se, kenestä vuoro alkaa, siirretään jokaisessa yleiskokouksessa yhdellä nimellä eteenpäin.

Jos yksi tai useampi tuomareista on estynyt, heidät korvataan vuorojärjestyksessä seuraavina olevilla tuomareilla. Jos kuitenkin suuren jaoston puheenjohtaja on estynyt, hänen sijastaan jaoston puheenjohtajana on toimittava pienen jaoston puheenjohtajan, mikäli se on mahdollista.

Kun yhteisöjen tuomioistuin tai sen jaosto pitää tarpeellisenä useamman asian käsittelemistä yhdessä (siitä riippumatta, onko ne muodollisesti yhdistetty), asioiden ratkaisukokoonpano on sama kuin ensimmäisenä yleiskokoukseen tuodulle asialle nimetty kokoonpano.

4. Yhteisöjen tuomioistuimen 6.10.2003 saakka jatkuvalla toimintakaudella nämä vuorojärjestykset määräytyvät seuraaviksi:

Kolmas jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Puissochet)

tuomarit Gulmann, Macken ja da Cunha Rodrigues

Neljäs jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Timmermans)

tuomarit Edward, La Pergola ja von Bahr

Viides jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Wathelet)

tuomarit Edward, La Pergola, von Bahr, Timmermans, Jann ja Rosas

Kuudes jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Puissochet)

tuomarit Gulmann, Macken, da Cunha Rodrigues, Schintgen, Skouris ja Colneric

Ensimmäisen julkisasiamiehen nimeäminen

Kokouksessaan 1.10.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on nimennyt työjärjestyksensä 10 artiklan 1 kohdan nojalla julkisasiamies J. Mischon ensimmäiseksi julkisasiamieheksi yhden vuoden toimikaudeksi 7.10.2002 alkaen.

Verwaltungsgericht Stuttgartin 11.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Engin Ayaz vastaan Land Baden-Württemberg

(Asia C-275/02)

(2002/C 261/02)

Verwaltungsgericht Stuttgart on pyytänyt 11.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Engin Ayaz vastaan Land Baden-Württemberg seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltion tavanomaisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän 21-vuotias poikapuoli assosiointineuvoston päätöksen nro 1/80 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perheenjäsen?

Euroopan yhteisöjen komission 31.7.2002 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-282/02)

(2002/C 261/03)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 31.7.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on Michael Shoter, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- toteaa, että Irlanti on jättänyt noudattamatta tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumista 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 ja 9 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen edellyttämiä toimia
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Komissio väittää, että Irlanti on jättänyt noudattamatta direktiivin 7 ja 9 artiklaa, koska se ei ole vähentänyt fosforin aiheuttamaa pilaantumista, joka oli tiedossa jo, kun direktiivi annettiin, ja koska se ei ole estänyt pilaantumisen syntymistä ja lisääntymistä muualla. Komissio katsoo myös, että Irlannin vuonna 1998 asettamat fosforia koskevat laatutavoitteet ja sen toteuttamat toimenpiteet päästöjä koskevien lupien osalta eivät vastaa direktiivin 7 ja 9 artiklan vaatimuksia. Komissio katsoo lisäksi, että Irlannin laatimissa fosforin aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä koskevilla ohjelmissa on olennaisia puutteita.

Komissio väittää lisäksi, että Irlanti ei ole viimeistellyt eikä pannut asianmukaisesti täytäntöön pilaantumisen vähentämistä koskevia ohjelmia direktiivin luetteloon II kuuluvien muiden kuin fosforia koskevien aineiden osalta ja/tai että se on jättänyt ilmoittamatta yhteenvedonmukaisesti komissiolle näitä ohjelmia koskevat tulokset kyseisten aineiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23.

Bundesarbeitsgerichts 21.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Land Brandenburg vastaan Ursula Sass

(Asia C-284/02)

(2002/C 261/04)

Bundesarbeitsgerichts on pyytänyt 21.3.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Land Brandenburg vastaan Ursula Sass seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan (nykyään EY 141 artikla) ja direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ kanssa ristiriidassa se, että työehtosopimuksessa, jonka nojalla jaksoja, joiden aikana työsuhte on ollut keskeytyneenä, ei lasketa osaksi ylennykseen oikeuttavaa koeaikaa, määrätään siitä, että osaksi koeaikaa ei lasketa myöskään sellaista jaksoa, jonka aikana työsuhte on ollut keskeytyneenä sen takia, että naispuolinen työntekijä on MuSchG:n (ansiotyössä käyvien äitien suojelusta annettu laki) 6 §:ssä säädetyn kahdeksan viikon suojakauden – joka voidaan laskea osaksi kyseistä koeaikaa – jälkeen käyttänyt hyväkseen oikeuttaan 16.6.1977 annetun AGB-DDR:n (Saksan demokraattisen tasavallan työlaki, GBl. I, s. 185) 244 §:n 1 momentin mukaiseen vanhempainloman, joka kestoltaan jatkuu 20. viikolle synnytyksen jälkeen?

⁽¹⁾ EYVL L 39, s. 40.

Oberlandesgerichts Münchenin 25.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.M.O.K. Verlags GmbH vastaan A & R Gastronomie GmbH

(Asia C-289/02)

(2002/C 261/05)

Oberlandesgerichts München on pyytänyt 25.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa A.M.O.K. Verlags GmbH vastaan A & R Gastronomie GmbH seuraavaan kysymykseen:

Onko EY 49 ja 12 artiklaa tulkittava siten, että ne estävät kansallista tuomioistuinta antamasta ratkaisua, jonka mukaan jäsenvaltiossa (kotimaassa) pidettävässä oikeudenkäyntimenettelyssä voidaan toisesta jäsenvaltiosta tulevan asianajajan käyttämisestä ja yhdessä ulkomaisen asianajajan kanssa työskentelevän kotimaisen asianajajan (Einvernehmensanwalt; jäljempänä yhteistyöasianajaja) käyttämisestä aiheutuneiden kulujen osalta vaatia oikeudenkäyntikulujen korvaamista enintään niiden kulujen arvolisäveron sisältävään kokonaismäärään asti, jotka olisivat aiheutuneet, jos asiassa olisi käytetty kotimaista asianajajaa?

Verwaltungsgerichtshofin 25.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa Rethmann Photo Recycling GmbH

(Asia C-291/02)

(2002/C 261/06)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 25.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua valitusasiassa Rethmann Photo Recycling GmbH seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetun neuvoston asetuksen N:o 259/93/ETY⁽¹⁾ ja jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin säännökset sen kysymyksen osalta, onko suunniteltu jätteiden siirto luokiteltava direktiivin 75/442/ETY⁽²⁾ liitteen II B mukaiseksi hyödyntämistoimeksi R1 vai liitteen II A mukaiseksi huolehtimistoimeksi D10, siinä määrin selviä ja yksiselitteisiä, että se, jota asia kulloinkin koskee (yksityishenkilöt sekä jäsenvaltiot), voisi arvioida toimintansa kulloisetkin oikeudelliset seuraukset, vai ovatko mainitut säännökset pätemättömiä, koska ne eivät ole riittävän täsmällisiä eivätkä näin täytöntönpantavissa?
2. Onko jätteenkäsittelytoimenpiteen luokitteluissa direktiivin 75/442/ETY liitteen II B mukaiseksi hyödyntämistoimeksi R1 (käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi) ratkaisevaa yksinomaan se, käytetäänkö jäte kokonaisuudessaan energian tuottamiseksi (energian hyödyntäminen) ja käytetäänkö saatu energia myös tosiasiallisesti?
3. Onko sallittua, että toimivaltainen viranomaisena ottaa sen kysymyksen osalta, onko suunniteltu jätteiden siirto luokiteltava R1-hyödyntämistoimeksi vai D10-huolehtimistoimeksi, seuraavat arviointiperusteet lähtökohdaksi:
  - a) vaaran pienentäminen
  - b) raaka-ainevarojen säästäminen
  - c) energiavarojen säästäminen
  - d) varastotilan säästäminen
  - e) menettelyn ekologinen tarkoituksenmukaisuus
  - f) menettelyn taloudellinen tarkoituksenmukaisuus

4. Päteekö seuraava väittäjä:

Kaikki polttaminen energiavaroja hyödyntämällä ei ole R1-toimeksi tarkoitettua hyödyntämistä. R1-toimi ei liity yksinomaan vapaan polttolämmön käyttämiseen vaan se vaatii polttoaineena käyttämistä. Polttoaineelle on ominaista, että se täyttää lämmitysarvoa, haitallisten aineiden pitoisuutta ja palamisnopeutta koskevat tietyt kriteerit ja että se on riittävän homogeenista näiden ominaisuuksien suhteen, jotta palamista voidaan säännellä. Jätteitä, jotka eivät täytä näitä kriteerejä, toisin sanoen jätteitä, joilla ei ole riittävää lämpöarvoa tai joiden koostumus vaihtelee siinä määrin, että palamista ei voida riittävästi säännellä (perinteisissä polttolaitoksissa) tai jotka sisältävät niin paljon haitallisia aineita, että niiden polttaminen johtaa kiellettyihin emissioihin, ei voida itsessään luokitella R1-toimeksi.

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 30, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 1975, L 194, s. 39.

Finanzgerichts Düsseldorfin 6.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Meiland Azewijn B.V. vastaan Hauptzollamt Duisburg

(Asia C-292/02)

(2002/C 261/07)

Finanzgerichts Düsseldorf on pyytänyt 6.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Meiland Azewijn B.V. vastaan Hauptzollamt Duisburg seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ 8a artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että siinä vapautetaan valmisteverosta jäsenvaltiossa hyötyajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä polttoaineena käytettävä kivennäisöljy, joka on jo aiemmin luovutettu toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 92/81/ETY 8a artiklan 1 kohta Mi-nöStG:n 19 §:n 2 momentti huomioon ottaen välittömästi sovellettavissa kantajaan?

3. Menevätkö direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 kohdan f alakohdan nojalla mahdollisen valmisteveronalennuksen hallinnointi- ja valvontamenettelyt direktiivin 92/81/ETY (2) 8 artiklan 8 kohdan mukaisesti tunnistettavaksi tekemistä soveltamatta vai direktiivin 95/60/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti?
4. Jos kolmanteen kysymykseen vastataan siten, että jäsenvaltioiden, jotka käyttävät direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaista toimivaltuutta, on riitatapauksen kaltaisessa tapauksessa myönnettävä veronalennukset myös valmisteveron palautuksena, loukkaako maataloustöille annettava valmisteveronalennus palvelujen tarjoamisvapautta, kun valmisteveronalennus on sidottu direktiivin 95/60/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaiseen tunnistettavaksi tekemiseen, jota eivät toistaiseksi sovelta muut jäsenvaltiot, jotka sen sijaan säätävät oikeusjärjestyksessään säätämättömälle tunnistettavaksi tekemiselle valmisteveroseuraamuksia?
5. Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko palvelujen tarjoamisvapauden loukkaamisen perusteella mahdollista luopua verovelvollisuudesta, vai onko kantajan verovapauden saavuttamiseksi edellytettävä tunnistettavaksi tekemättömän kivennäisöljyn siirtämistä ja vaadittava valmisteveron palautusta siinä jäsenvaltiossa, jonne veronalennuksen saava, tunnistettavaksi tehty kaasuöljy on siirretty?

(1) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

(2) EYVL L 291, 6.12.1995, s. 46.

Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtin 1.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden

(Asia C-295/02)

(2002/C 261/08)

Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht on pyytänyt 1.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden seuraavaan kysymykseen:

”Onko tuen määrää vähennettävä asetuksen N:o 3887/92 (1) 10 artiklan 2 kohdan a kohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla myös silloin, kun sonneista myönnettävää erityispalkkiota ei tämän yhteisöoikeudellisen säännöksen perusteella voida myöntää tilanhaltijalle oikeudellisista syistä, mutta tämä on kuitenkin esittänyt asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (2) 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiasisällöllisesti oikeata tietoa, tai jos hän voi muuten osoittaa, ettei virhe ole hänen tekemänsä?”

(1) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

(2) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11.

Italian tasavallan 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-298/02)

(2002/C 261/09)

Italian tasavalta on nostanut 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumooa 26.6.2002 tehdyn komission päätöksen nro. 2281 (1) siltä osin kuin siinä tehdään Italian osalta 12 253 816 euron suuruinen rahoituskorjaus menokohtiin B1-1512-001 ja B1-1512-004.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Hedelmäsalaatin valmistukseen tarkoitetuille persikoille ja päärynöille myönnetyt tuet – rahoituskorjaus

Komissio väittää, että markkinointivuosina 1995/1996, 1996/1997 ja 1997/1998 on myönnetty tukia valmiille tuotteelle, joka ei ole asetuksissa (ETY) N:o 1558/91 (2) ja 504/97 (3) säädettyjen edellytysten mukainen. Näissä kahdessa asetuksessa säädettiin persikoille ja päärynöille maksettavista tuista ainoastaan mikäli nämä tuotteet oli lämpökäsitelty ja pakattu

ilmatiiviisti suljettuihin pakkauksiin. Asiassa on väitetty, että hedelmäsalaattiin tarkoitettuja persikoita ja päärynöitä ei ole lämpökäsitelty asianmukaisesti (pastörointi tai sterilointi) ja että ne on varastoitu avoimiin säiliöihin, sekä että kyseiset tuotteet on varastoitu vain muutaman päivän ajan ennen kuin ne on lisätty hedelmäsalaattiin. Asetusten säännösten rikkominen johtuu sen mukaan siitä, että kyseinen tuote on luokiteltu hedelmäsalaatin valmistukseen käytettäväksi tuotteeksi. Tällaiselle tuotteelle ei myönnetty mitään tukea ennen markkinointivuotta 1997/1998. Komission väite ei ole yhteisön oikeuden mukainen. Jalostusteollisuudelle myönnetty tuet on maksettu asetuksen (EY) N:o 504/97 mukaisesti. Tuon asetuksen mukaan sokeriliemeen ja/tai omaan liemeen säilytyillä persikoilla tai päärynöillä tarkoitetaan kokonaisia tai paloitettuja persikoita tai päärynöitä, jotka on kuorittu, lämpökäsitelty, pakattu ilmatiiviisti suljettuihin säilytysastioihin ja joissa liemenä on sokeriliemi tai hedelmän oma liemi. Säännöksissä ei täsmennetä säilytysastiatyyppiä, lämpökäsittelyä eikä lopullista käyttötarkoitusta. Italian hallitus toteaa lopuksi, että 100-prosenttinen rahoituskorjaus hedelmäsalaatin valmistukseen tarkoitettujen, 220 kilon suuruisiin säiliöihin pakattujen tuotteiden osalta on lainvastainen ja on kumottava.

Varastoja koskevien tarkastusten riittämättömyys

Tarkastusten riittämättömyys voidaan riitauttaa vain, jos voidaan osoittaa, että soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotantotukijärjestelmän osalta annetun asetuksen tavoitteita ei ole saavutettu. Esillä olevassa asiassa mitään tällaista näyttöä ei ole esitetty. Tästä seuraa, että väite on yleinen, sitä ei ole näytetty toteen ja se on näin ollen yhteisön oikeuden vastainen. On myös todettava, että EMOTR ei ole milloinkaan selostanut mitä yksityiskohtaisia sääntöjä kyseisissä tarkastuksissa oli noudatettava, eikä niitä ole mainittu myöskään kyseistä alaa koskevissa asetuksissa. Tästä seuraa, ettei myöskään voida väittää, että asiassa olisi laiminlyöty noudattaa säädettyä kirjanpidon tarkastusjärjestelmää. Näin ollen 10 prosentin suuruinen korjaus on lainvastainen seuraamus väitteelle, joka koskee riittämättömiä tarkastuksia.

(1) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 77–80. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle tehty komission päätös.

(2) EYVL L 144, 8.6.1991, s. 31.

(3) EYVL L 78, 20.3.1997, s. 14.

Tributaria di primo grado di Trenton – Sezione 6 – 6.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Petrolvilla & Bortolotti SpA (aiemmin S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei SpA, NTB SpA (aiemmin Nuova Tessilbrenta SpA), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio SpA vastaan Agenzia delle Entrate (aiemmin Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento

(Asia C-306/02)

(2002/C 261/10)

Tributaria di primo grado di Trento – Sezione 6 – on pyytänyt 6.6.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Petrolvilla & Bortolotti SpA (aiemmin S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei SpA, NTB SpA (aiemmin Nuova Tessilbrenta SpA), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio SpA vastaan Agenzia delle Entrate (aiemmin Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento seuraavaan kysymykseen:

”Onko 30.9.1992 annetussa asetuksessa nro 324 säädettyä 0,75 prosentin suuruista vuotuista yhtenäistä veroa, joka kannetaan rajoitetusti yhdestä ainoasta nettovarallisuuden osatekijästä, joka muodostuu yksinomaan vuosittaisesta taseesta ilmenevästä yhtiöpääomasta, pidettävä jo kannettua yhden prosentin enimmäismääräistä pääoman hankintaveroa taloudellisilta vaikutuksiltaan vastaavana verona ja näin yhteensoveltumattomana yhteisön oikeusjärjestyksen ja erityisesti 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ kanssa?”

(¹) EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Ruotsin kuningaskunnan 5.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-312/02)

(2002/C 261/11)

Ruotsin kuningaskunta on nostanut 5.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komis-

siota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat A. Kruse ja K. Renman, prosessiosoite Luxemburgissa.

Ruotsi vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensisijaisesti julistaa EY 230 artiklan nojalla mitättömäksi komission päätöksen 2002/524/EY⁽¹⁾ siltä osin kuin siinä todetaan, että eräs Ruotsissa aiheutunut 18 555 850 Ruotsin kruunun (SEK) määräinen meno jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle
- toissijaisesti alentaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettävän määrän 11 817 748 SEK:iin
- viimesijaisesti alentaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettävän määrän 12 436 091 SEK:iin
- velvoittaa komission korvaamaan Ruotsin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Ensisijainen vaatimus)

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/95⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuun kirjelmään, jonka Ruotsi vastaanotti 24.10.2000, ei sisälly mitään arviota menoista, jotka komissio ehdottaa jätettäväksi yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

Karttamaksujen perimistä ei voida pitää tukihakemusten käsittelyyn liittyvänä hallinnollisena maksuna, eikä näin ollen ole ollut kyse tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92⁽³⁾ 15 artiklan tai naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽⁴⁾ 30a artiklan virheellisestä soveltamisesta. Se rahamäärä, johon ruotsalaiset maanviljelijät ovat oikeutettuja yhteisön oikeussääntöjen mukaan, on kokonaisuudessaan maksettu edunsaajille. Perustavaa laatua oleva merkitys on sillä, että ruotsalaista karttamaksua ei ole peritty ruotsalaisviranomaisten hallinnollisten kulujen kattamiseksi. Maksu on peritty vastikkeena kartan saamisesta.

Karttamaksun suorittaminen ei ole ollut edellytys tukihakemuksen tutkimiselle ja hyväksymiselle. Kartat on lähetetty kaikille asianomaisille maanviljelijöille ja karttamaksu on laskutettu myöhemmin erikseen. Hakemukset on tutkittu ja tukea on myönnetty riippumatta siitä, onko karttamaksu maksettu vai ei. Maanviljelijöillä on lisäksi ollut saamistaan kartoista hyötyä myös muissa yhteyksissä kuin tuen hakemisessa.

(Toissijainen vaatimus)

Ruotsin hallitus katsoo, että rehupinta-aloista maksettuja karttamaksuja ei voida ottaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyn määrän laskentaperusteeksi. Lisäksi Ruotsin hallitus katsoo, että sellaisten pinta-alojen karttamaksuja, joille on haettu sekä pinta-ala- tai eläintukea että ympäristötukea tai alueellista tukea, ei voida ottaa huomioon yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettyä määrää laskettaessa. Ei ole ollut olemassa mitään sellaista säännöstä, jonka mukaan karttamaksut olisi laskettava ensisijaisesti pinta-aratukihakemuksen käsittämän pinta-alan perusteella. Komission näkemykselle ei näin ollen ole perustetta maksujen laskemista koskevassa ruotsalaisessa lainsäädännössä ja se johtaa kohtuuttomiin seurauksiin. Komission näkemys merkitsisi lisäksi sitä, että vaikka ympäristötuen hakija olisi velvollinen maksamaan karttamaksun, hän välttäisi tämän velvollisuuden hakemalla samanaikaisesti myös pinta-aratukea saman pinta-alan osalta.

(Viimesijainen vaatimus)

Mikäli tuomioistuin katsoo, että rehupinta-ala voidaan ottaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyn määrän laskentaperusteeksi, Ruotsin hallitus katsoo, että sellaisia pinta-aloja koskevia karttamaksuja, joille on haettu sekä pinta-ala- tai eläintukea että ympäristötukea tai alueellista tukea, ei joka tapauksessa voida ottaa huomioon tässä laskelmassa.

(1) Tehty 26.6.2002 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle (EYVL L 170, s. 77).

(2) EYVL L 158, s. 6.

(3) Annettu 30.6.1992, EYVL L 181, s. 12.

(4) Annettu 27.6.1968, EYVL L 148, s. 24.

Verwaltungsgerichtshofsin 27.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol

(Asia C-315/02)

(2002/C 261/12)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 27.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.9.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä saman sopimuksen 73 d artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan kanssa (nykyään 56 artiklan 1 kohta sekä 58 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 3 kohta) esteenä sellaiselle lainsäädännölle, josta säädetään vuoden 1988 EStG:n 97 §:n 1 ja 4 momentissa ja 37 §:n 1 ja 4 momentissa ja jonka mukaan verovelvollinen voi kotimaisista osakkeista saamiensa osinkojen osalta valita, kannetaanko näistä osingoista kertaluonteisesti ja lopullisesti vero 25 prosentin verokannan mukaisesti vai sovelletaanko näihin osinkoihin sellaista verokantaa, joka on puolet kokonaistuloon sovellettavasta keskimääräisestä verokannasta, kun taas ulkomaisista osakkeista saatavista osingoista kannetaan aina tavallisen tuloverokannan mukainen vero?
2. Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, miten korkea tulovero kannetaan sellaiselta pääomayhtiöltä, jonka kotipaikka ja liikkeenjohto sijaitsevat toisessa EU:n jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ja jonka osakkeita kyseessä oleva verovelvollinen omistaa?
3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan 1 kohdan (nykyään EY 56 artiklan 1 kohta) mukainen lopputulos saavuttaa niin, että yhteisövero, joka on kannettu osakeyhtiöltä, joiden kotipaikka ja liikkeenjohto sijaitsevat toisessa EU:n jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, vähennetään osuutensa mukaisesti asianomaiselta osingonsaajalta Itävallassa kannettavasta luonnollisten henkilöiden tuloverosta?

Euroopan yhteisöjen komission 11.9.2002 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-317/02)

(2002/C 261/13)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 11.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Thomas van Rijn ja Keir Fitch, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C-254, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että

- koska Irlanti ei ole vahvistanut sille myönnetyn kalastuskiintiön käyttöä koskevia perusteita ja yksityiskohtaisia sääntöjä,
- koska Irlanti ei ole huolehtinut elollisten meren vesiluonnonvarojen säilyttämistä koskevien yhteisön säännösten noudattamisesta valvomalla kalastuksen harjoittamista, suorittamalla saaliin aluksesta purkamista koskevia asianmukaisia tarkastuksia ja ilmoittamalla saaliit, sekä suorittamalla tarkastuksia ja muuta asiaa koskevilla yhteisön asetuksissa edellytettyä valvontaa,
- koska Irlanti ei kieltänyt väliaikaisesti sen oman lipun alla purjehtivien tai sen alueella rekisteröityjen alusten harjoittamaa kalojen pyyntiä, kun sille myönnettyjen kiintiöiden katsottiin täyttyneen,
- koska Irlanti ei ole aloittanut hallinnollisia tai rikosoikeudellisia menettelyjä näitä asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan, tai sellaisia muita henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa tällaisesta rikkomisesta,

se ei ole noudattanut i) yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta⁽¹⁾ 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 9 artiklan 2 kohdan, ii) yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä⁽²⁾ 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 2 artiklan, iii) asetuksen N:o 2847/93 21 artiklan, iv) asetuksen N:o 2847/93 31 artiklan mukaisia velvoitteita.

2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Komissio väittää seuraavaa:

- Irlanti on rikkonut asetuksen N:o 3760/92 9 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole vahvistanut sille myönnetyn kiintiön asianmukaista käyttöä koskevia asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä. Näiden sääntöjen olisi pitänyt olla sellaiset, että Irlanti kykenee huolehtimaan siitä, että liikakalastusta ei tapahdu ja että kiintiötä noudatetaan aina.
- Asetuksen N:o 2847/93 2 artiklan vastaisesti Irlanti ei ole huolehtinut valvontaa koskevien yhteisön sääntöjen noudattamisesta.
- Irlanti ei noudattanut asetuksen N:o 2847/93 21 artiklan mukaista veloitettaan kieltää kalanpyynti väliaikaisesti, kun sille myönnetyn kiintiön katsottiin täyttyneen.
- Irlanti ei ole noudattanut täysin asetuksen N:o 2847/93 31 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole aloittanut rikosoikeudellisia tai hallinnollisia menettelyjä aluksen päällikköä tai sellaisia muita henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa siitä, että liikakalastus estetään.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim:

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 26 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/81/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystään vain osan tämän direktiivin 1 artiklasta sekä direktiivin liitteet IV ja V, tai ainakin koska se ei ole ilmoittanut muista täytäntöönpanotoimenpiteistä komissiolle
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

EY 249 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, edellytetään, että jäsenvaltiot noudattavat direktiiveissä säädettyjä täytäntöönpanolle varattuja määräaikoja.

Komissio toteaa, että säädettyjen määräaikojen päättymisestä huolimatta Luxemburgin suurherttuakunta on saattanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin vain osittain osaksi kansallista oikeusjärjestystä, koska direktiivin täytäntöönpano koskee vain osaa direktiivin 1 artiklasta ja sen liitteitä IV ja V.

⁽¹⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 13.

Euroopan yhteisöjen komission 16.9.2002 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-325/02)

(2002/C 261/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat U. Wölker ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komission 18.9.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-382/02)

(2002/C 261/15)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Maria Kontou-Durande.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmennyksestä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen N:o 3508/92⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisessä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä, ja
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Edellä mainitun asetuksen mukaan kunkin jäsenvaltion oli 1.1.1997 mennessä perustettava yhdenmennyksestä hallinto- ja valvontajärjestelmä, johon kuuluu tietokonepohjainen tietokanta, aakkosnumeerinen viljelylohkojen tunnistajärjestelmä, aakkosnumeerinen eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä, tukihakemukset sekä yhdenmennyksestä valvontajärjestelmä (2 artikla).

Kreikan viranomaiset eivät vielä ole perustaneet tällaista yhdenmennyksestä järjestelmää, ja vaihtoehtoisen järjestelmän, jota ne soveltavat pinta-alojen ja palkkiohakemusten tarkastamiseksi, on toistuvasti todettu olevan sellainen, ettei se täytä asetettuja edellytyksiä, ja johtaneen korjauksiin tilien tarkastamisen yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-334/02)

(2002/C 261/16)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat R. Lyal ja Ch. Giolito, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 49 ja EY 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sulkenut ehdottomalla tavalla pois sen, että lopullisen veron pidättämisen yhteydessä käytettyä prosenttia sovellettaisiin Code général des impôts'n (yleinen verolaki) 125-0 A ja 125 A §:ssä tarkoitetuista sijoituksista ja sopimuksista saatuihin tuloihin, joiden suorittamisvelvollisella ei ole koti- tai sijoittautumispaikkaa Ranskassa
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Code général des impôts'n (jäljempänä CGI) 125 A §:ssä tarkoitettuihin tuloihin (koroista, rahasuorituksista ja kaiken luonteista valtion varoista, joukkovelkakirjoista, osakkuuksista, siirrettävistä pankkivekseleistä ja muista velkainstrumenteista, talletuksista, takauksista ja juoksevilta tileiltä saadut tulot) ja niihin, joita tarkoitetaan CGI:n 125-0 A §:ssä (siirrettävistä pankkivekseleistä tai rahastointisopimuksista ja saman luonteista sijoituksista saadut tulot), sovelletaan kaikkiin tuloveroa. Lopullisen veron pidättämisen yhteydessä käytettyä prosenttia (joka on usein houkuttelevampi, koska sen prosentti on yleensä alhaisempi kuin marginaaliveron prosentti, joka määräytyy soveltamalla ansiotuloverotuksen progressiivista taulukkoa ja perhevähennystä) voidaan kuitenkin soveltaa vain, jos suorittamisvelvollisella on koti- tai sijoittautumispaikka Ranskassa.

Komissio katsoo, että tällä rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta ja pääomien vapaata liikkuvuutta, mikä on EY 49 ja EY 56 artiklan vastaista, koska lopullisen veron pidättämisen yhteydessä käytettävää, yleensä alhaisempaa prosenttia ei sovelleta niihin tuloihin, joita Ranskassa asuvat saavat suorittamisvelvollisilta, joilla ei ole koti- tai sijoittautumispaikka Ranskassa vaikka kyseisillä henkilöillä olisi mahdollisuus osoittaa, että he täyttävät kaikki edellytykset, joiden täytyessä lopullisen veron pidättämisen yhteydessä käytettyä prosenttia sovelletaan sellaiselta suorittamisvelvolliselta saatuihin tuloihin, jolla on koti- tai sijoittautumispaikka Ranskassa.

Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2002 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-335/02)

(2002/C 261/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suur-

herttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Martin ja H. Kreppel ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt noudattamatta EY 10 ja EY 249 artiklan ja toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä annetun direktiivin 89/931/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan 8 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole vahvistanut niiltä henkilöiltä, jotka nimetään huolehtimaan tehtävistä, jotka liittyvät suojeluun työssä esiintyviä vaaroja vastaan ja näiden vaarojen ehkäisyyn, edellytetyjä kykyjä ja taitoja
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgin viranomaiset eivät ole kiistäneet sitä, että ne eivät ole tähän mennessä tarvittavalla tavalla muuttaneet niitä lakeja ja asetuksia, joissa määritellään niiltä henkilöiltä edellytetyt kyvyt ja taidot, jotka huolehtivat tehtävistä, jotka liittyvät suojeluun työssä esiintyviä vaaroja vastaan ja näiden vaarojen ehkäisyyn.

Komissio katsoo näin ollen, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt noudattamatta EY:n perustamissopimuksen ja direktiivin 89/931/ETY mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-342/02)

(2002/C 261/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa

vastaan. Kantajan asiamiehenä on A. Bordes, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut
  - a) tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ 4–7 artiklan, 8 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan ja
  - b) elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ 9 artiklan A kohdan 1 alakohdan, 9 artiklan B kohdan ensimmäisen luetelmakohdan, 13 artiklan b kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan
 sekä EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut edellä mainittujen direktiivien täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä asetetussa määräajassa
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan direktiivin täytäntöönpanolle asetettua määräaika. Ranskan tasavalta ei ole antanut 1.7.1997 päättyneeseen määräaikaan mennessä komission vaatimuksissa tarkoitettujen direktiivien täytäntöönpanon edellyttämiä määräyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-343/02)

(2002/C 261/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on A. Bordes, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut
  - kasvien terveyteen liittyville erityisille vaaroille alttina olevien yhteisön alueiden tunnistamisesta suojeluiksi ja direktiivin 92/76/ETY muuttamisesta 8 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/32/EY⁽¹⁾ ja
  - kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY eräiden liitteiden muuttamisesta 8 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/33/EY⁽²⁾
 mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut näiden direktiivien täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan direktiivin täytäntöönpanolle asetettua määräaikaan. Ranskan tasavalta ei ole

antanut määräaikoihin mennessä komission vaatimuksissa tarkoitettujen direktiivien täytäntöönpanon edellyttämiä määräyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 127, 9.5.2001, s. 38.

⁽²⁾ EYVL L 127, 9.5.2001, s. 42.

Euroopan yhteisöjen komission 26.9.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-344/02)

(2002/C 261/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on A. Bordes, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut rehuseosten pitämisestä kaupan annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY ja rehuaineiden liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 96/25/EY muuttamisesta 10 päivänä huhtikuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/16/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan direktiivin täytäntöönpanolle asetettua määräaikaan. Ranskan tasavalta ei ole antanut 3.5.2001 päättyneeseen määräaikaan mennessä komission vaatimuksissa tarkoitettua direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä määräyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 105, 3.5.2000, s. 36.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

10 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-146/00 DEP, S. Ruf ja M. Stier vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾*(Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)*

(2002/C 261/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-146/00 DEP, S. Ruf, kotipaikka Ettlingen (Saksa) ja M. Stier, kotipaikka Pfinztal (Saksa), edustajinaan asianajajat V. Spitz, A.N. Klinger ja A. Gaul, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään E. Joly), jossa kantaja vaatii niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka hänen on korvattava vastaajalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-146/00, Ruf ja Stier/SMHV, 20.6.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-1797) johdosta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos, sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 10.7.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Asiassa T-146/00 kantajien virastolle korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi vahvistetaan 2 692,63 euroa.

⁽¹⁾ EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

10 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione" vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Kumoamiskanne – Kanne, joka tosiasiallisesti koskee sopimus oikeudellista riitaa – Yhteisöjen tuomioistuinten toimivallan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)*

(2002/C 261/22)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e

sulla vegetazione", kotipaikka Rooma, edustajinaan asianajajat P. Grassi ja G. Russo, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valero Jordana ja R. Amorosi), jossa kantaja vaatii sellaisen komission päätöksen kumoamista, jonka se väittää sisältyvän komission kirjeeseen, jolla kantajaa vaaditaan palauttamaan osa sille komission ja kantajan välillä tehdyn rahoitussopimuksen B4/91/3046/11396 mukaisesti ilmansaasteiden vaikutuksia ilmastolle ja kasvillisuudelle käsittelevän konferenssin järjestämiseksi myönnettyistä määristä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on 10.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

11 päivänä heinäkuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-107/01 R ja T-175/01 R, Société des mines de Sacilor – Lormines vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Välitoimet – EY 88 artikla)

(2002/C 261/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yhdistetyissä asioissa T-107/01 R ja T-175/01 R, Société des mines de Sacilor – Lormines, kotipaikka Puteaux (Ranska), edustajanaan asianajaja R. Schmitt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Rozet ja L. Ström), joissa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä lykkäämään komission 30.3., 21.4., 9. ja 10.7.2001 tekemien päätösten täytäntöönpanoa ja toisaalta määräämään välitoimista, jotka koskevat komission velvoittamista hyväksymään kantajan sille 9.2. ja 9.5.2001 osoittamat kantelut, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 11.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

9 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-127/01, Carlo Ripa di Meana vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(Euroopan parlamentin jäsenet – Tilapäinen eläkejärjestelmä – Maksujen keskeyttäminen – Vahvistava päätös – Tutkittavaksi ottaminen)

(2002/C 261/24)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-127/01, Carlo Ripa di Meana, Euroopan parlamentin entinen jäsen, kotipaikka Montecastello di Vibio (Italia), edustajinaan asianajajat W. Viscardini Donà ja G. Donà, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään A. Caiola ja G. Ricci), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 26.3.2001 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kantajan eläkkeen suorittaminen kekeytettiin sen jälkeen kun hänet oli valittu Consiglio regionale della Umbriaan (Italia), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on 9.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

9 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-312/01, Jungbunzlauer AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Kohdetta vaille jäänyt kanne – Lausunnon antamisen raukeaminen – Määräminen oikeudenkäyntikuluista)

(2002/C 261/25)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-312/01, Jungbunzlauer AG, kotipaikka Basel (Sveitsi), edustajinaan asianajajat R. Bechtold ja M. Karl, vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Mölls ja A. Whelan), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/E-1/36.756 – Natriumglukonaatti) 2 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen K(2001)2931 lopullinen tai toissijaisesti alentamaan kantajalle kyseisen päätöksen 3 artiklassa määrättyä sakkoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: H. Jung, on 9.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 68, 16.3.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

8 päivänä elokuuta 2002

asiassa T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Asetus N:o 560/2002 – Pääasian kanteen tutkittavaksi ottaminen)

(2002/C 261/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH, kotipaikka Salzburg (Itävalta), VVG (International) Ltd, kotipaikka Europort Gibraltar (Gibraltar), Metalsivas Metallwarenhandelsgesellschaft mbH, kotipaikka Wien, edustajinaan asianajaja W. Schuler vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. zur Hausen ja B. Eggers), jossa kantajat vaativat, että väliaikaisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen terästuotteiden tuonnissa 27 päivänä maaliskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 560/2002 (EYVL L 85, s. 1) täytäntöönpanoa lykätään tai päätetään muista väliaikaisista toimenpiteistä, joiden perusteella kantajat voivat tuoda yhteisöön tariffikiintiömäärän lisäksi ja lisätulleista vapautettuna 95 129 tonnia kyseisessä asetuksessa tarkoitettuun tuotenumeroon 4 kuuluvia seosteräksestä valmistettuja kuumavalssattuja levyvalmisteita, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 8.8.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

12 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Asetus N:o 560/2002 – Pääasian tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys)

(2002/C 261/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel, kotipaikka Planegg (Saksa), Jepsen Stahl GmbH, kotipaikka Nittendorf (Saksa), LNS – Lothar Niemeyer Stahlhandel GmbH & Co. KG, kotipaikka Essen (Saksa), Metal Traders Stahlhandel GmbH, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), edustajanaan asianajaja K. Friedrich, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Forman ja R. Raith), jossa hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään väliaikaisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen terästuotteiden tuonnissa 27 päivänä maaliskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 560/2002 (EYVL L 85, s. 1) täytäntöönpanoa ja päättämään muista tarpeellisina pitämistään välitoimista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 12.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

31 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-191/02 R, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välillä vuonna 1994 tehty puitesopimus – Sopimuksen irtisanominen – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris)

(2002/C 261/28)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-191/02 R, Giorgio Lebedef, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg),

edustajanaan asianajaja G. Bounéou, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall), jossa kantaja vaatii komission 5.12.2001 tekemän sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla tämä irtisanoi komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välisistä suhteista 20.9.1994 tehdyn puitesopimuksen ja hyväksyi ”yhteistoiminnan tasoja, yhteistoimintaelintä ja yhteistoimintamenettelyä koskevat toimintasäännöt”, joista oli sovittu ammattiliittojen ja -järjestöjen enemmistön kanssa 19.1.2000, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 31.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

14 päivänä elokuuta 2002

asiassa T-198/02 R, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Kurinpitomenettely – Viraltapano)

(2002/C 261/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-198/02 R, N, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Asse (Belgia), edustajanaan asianajaja N. Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Currall, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lykkää nimittävän viranomaisen 25.2.2002 tekemän päätöksen, jolla kantajalle määrättiin Euroopan yhteisöjen virkamiehin sovellettavien henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukainen kurinpitoseuraamus eli viraltapano ilman vanhuuseläkeoikeuden alentamista tai poistamista, täytäntöönpanoa,

yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 14.8.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

16 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-207/02 R, Nicoletta Falcone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Kilpailumenettely – Välitoimet – Kii-reellisyys – Puuttuminen)

(2002/C 261/30)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-207/02 R, Falcone Nicoletta kotipaikka Firenze (Italia), edustajanaan asianajaja M. Condinanzi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään välitoimista siten, että komissio kehottaisi kantajaa täyttämään hakemuksen, jotta tämä hyväksyttäisiin avoimen kilpailun KOM/A/10/01 19.7.2002 pidettäviin toisen vaiheen kokeisiin oikeuden alalla, kun kilpailun valintalautakunta on 2.5.2002 tehnyt päätöksen kantajan jäämisestä kyseiden kokeiden ulkopuolelle siitä syystä, ettei häntä hyväksytty kirjallisiin kokeisiin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 16.7.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

José Lloris Maeson 29.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-165/02)

(2002/C 261/31)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

José Lloris Maeso, kotipaikka Valencia (Espanja), on nostanut 29.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Julián Bosch Abarca.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun COM/A/10/01 (oikeustiede) valintalautakunnan 2.5.2002 tekemän päätöksen ja hyväksyy kantajan kyseisen kilpailun seuraavaan vaiheeseen.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja riitauttaa kilpailun COM/A/10/01 (oikeustiede) valintalautakunnan 2.5.2002 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetun päätöksen, jossa se pisteyttää kyseisen kilpailun yhden esivalintakokeen eli kokeen a tuloksen siten, että se alittaa muihin kokeisiin osallistumisen edellytyksenä olevan vähimmäispiste-
rajan.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi mainitun kokeen a korjaamisessa tapahtuneeseen virheeseen.

Sunrider Corporationin 14.8.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-242/02)

(2002/C 261/32)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Sunrider Corporation, kotipaikka Torrance, Kalifornia (USA), on nostanut 14.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Nikolaos Dontas ja Maria Bra ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen
- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 30.5.2002 tekemän riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa viraston joka tapauksessa korvaamaan kantajalle sekä valituslautakunnassa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut, asianajajan palkkiot mukaan luettuina, ja toisaalta kantajalle asiakirjojen kääntämisestä hakemuksen käsittelyä ja valituslautakuntaan tehdyn valituksen tutkimisen yhteydessä aiheutuneet kustannukset.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki "TOP" – Hakemus 604975
Tavarat tai tuotteet:	Yrttiravintokapselit tai -jauheet; yrttiravintolisäaineet (luokat 5 ja 29)
Tutkijan päätös:	Rekisteröintihakemuksen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kuulemisperiaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen 2. Suhteettoman pitkä käsittelyaika valituslautakunnassa siitä, kun valitus oli jätetty, siihen, kun päätös annettiin kantajalle tiedoksi 3. Niiden tietojen ilmoittamatta jättäminen, joiden perusteella riidanalainen päätös on tehty 4. Riittämättömät tai epäselvät riidanalaisen päätöksen perustelut 5. Tavaramerkin rekisteröintikelpoisuus 6. Tavaramerkin erottamiskyky

Antonia de Jongin 19.8.2002 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-245/02)

(2002/C 261/33)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Antonia de Jong on nostanut 19.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Europolia vastaan. Kantajan kotipaikka on Haag (Alankomaat) ja edustajina ovat asianajajat Pauline de Casparis ja Maria Franciscus Baltussen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa Europolin päätöksen, jolla hylättiin kantajan 23.11.2001 tehdystä päätöksestä tekemä valitus ja kumoaa samalla 23.11.2001 tehdyn riidanalaisen päätöksen;
- 2) velvoittaa Europolin myöntämään kantajalle kaksi ylimääräistä palkkatasoa 1.7.2001 lukien; tai toissijaisesti velvoittaa Europolin myöntämään ylimääräisen palkkatasoa 1.7.2001 lukien;
- 3) velvoittaa Europolin suorittamaan kantajalle 2 kohdassa mainitun summan 48 tunnin kuluessa esillä olevassa asiassa annettavan tuomion tiedoksiantamisesta, korotettuna Alankomaiden oikeuden mukaisella laillisella korolla;
- 4) velvoittaa Europolin suorittamaan kantajalle 48 tunnin kuluessa esillä olevassa asiassa annettavan tuomion tiedoksiantamisesta 1 000 euron suuruisen summan korvauksena tämän kärsimästä aineettomasta vahingosta;
- 5) velvoittaa Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja työskentelee Europolissa. Vastaajan tekemässä, kanteen kohteena olevassa päätöksessä kantajalle ei myönnetty palkankorotusta, johon hän katsoo olevansa oikeutettu.

Kantaja väittää, että tämä päätös on Europolin henkilöstösääntöjen 29 artiklan vastainen. Hänen mukaansa hallintoneuvosto on laiminlyönyt antaa tarvittavat säännöt, joiden perusteella tässä artiklassa tarkoitettu palkankorotus voidaan myöntää. Hän väittää myös, että johtaja on ylittänyt harkintavaltansa, koska päätöstä ei ole tehty huolellisuusvelvoitetta ja puolueettoman kohtelun periaatetta noudattaen. Lopuksi hän vetoaa tasa-arvoisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteisiin.

Brighton Marine and Palace Pier Companyn 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-252/02)

(2002/C 261/34)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Brighton Marine and Palace Pier Company, Jarrow, Tyne and Wear (Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat C. Vajda, QC, ja solicitor T. Usher.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 9.4.2002 tehdyn päätöksen sekä EY 87 artiklan 1 kohtaa että EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohtaa koskevien päätelmien osalta
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja vastaa Brighton Palace Pierin liiketoiminnasta. Riidanalaisessa päätöksessä komissio katsoi, että Brighton West Pierin restaurointiin ei sisällynyt valtiontukia ja totesi toissijaisesti, että mahdolliset tuet olivat yhteismarkkinoille soveltuvia. Kantaja huomauttaa, että Brighton West Pierin restaurointiin osallistuu yksityinen osakas eli St. Modwen. Tämä osakas hyödyntää kaupallisesti laituria ja sen viereisiä maita restauroinnin jälkeen. Tämä aiheuttaa kantajalle välittömän kilpailijan, koska West Pier, joka sijaitsee ainoastaan 1,2 kilometrin päässä Palace Pieristä, tarjoaa tällöin samat palvelut ja mahdollisuudet kuin kantaja tällä hetkellä.

Kantaja väittää, että komissio erehtyi katsoessaan, että toimenpiteet eivät suosineet St. Modwenia. Kantajan mukaan restauroinnin rahoittaminen antaa St. Modwenille mahdollisuuden toteuttaa suuri kaupallinen hanke siinä laajuudessa ja sellaisessa paikassa, mikä ei muuten olisi mahdollista. Tämä antaa St. Modwenille kilpailuedun kantajaan nähden.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio erehtyi katsoessaan, että kyseiset toimenpiteet eivät vaikuta kilpailuun ja yhteisön sisäiseen kauppaan. Kantaja väittää, että päätös oli virheellinen,

koska siinä otettiin huomioon ainoastaan kilpailuvaikutus, joka saattaa syntyä West Pierin kulttuuriperintökeskuksen toiminnasta. Päätöksessä olisi kantajan mukaan sen sijaan pitänyt ottaa huomioon myös se vaikutus kilpailuun ja kauppaan, joka saattaa syntyä uuden rannan liikerakennusten sekä West Pierin liiketilan hoitamisesta ja käytöstä. Kantajan mukaan tätä uutta kaupallista kehitystä ei tapahtuisi, jos West Pierin restaurointia ei rahoitettaisi.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio erehtyi katsoessaan, että jos oli kyse tuesta, se oli EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan perusteella yhteismarkkinoille soveltuvaa. Kantajan mukaan komissio ei verrannut mahdollisen kulttuuriin tai kulttuuriperintöön liittyvän tavoitteen etuja paljon suurempiin puhtaasti taloudellisiin näkökohtiin. Se ei myöskään ottanut huomioon kantajalle eli Palace Pierille, joka on myös English Heritagen luetteloima rakennus, aiheutuvia mahdollisia haitallisia seuramuksia, vaan luottaa yksinomaan tämän kaupalliseen elinkelpuuteen.

L:n 23.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-254/02)

(2002/C 261/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

L, kotipaikka Bryssel (Belgia), on nostanut 23.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avocat Jean van Rossum, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 30.4.2002 tekemän päätöksen ja kantajan 4.2.2002 tekemää vaatimusta koskevan impliittisen hylkäämispäätöksen
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvauksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa yhtäältä sen, että komissio on hylännyt kantajan pyynnön, joka koskee oikeudellisen avun antamista tapahtuneen häirinnän johdosta. Toisaalta kantaja riitauttaa implisiittisen päätöksen, jossa häirinnästä seuranneita sairauksia ei ole katsottu ammattitaudiksi.

Ensimmäistä päätöstä koskevassa kanteen osassa kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Kantajan mukaan päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset.

Lisäksi kantajan mukaan henkilöstösääntöjen 24 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu, kun komissio on kieltäytynyt oikeudellisen avun antamisesta kantajalle ja kun se on kieltäytynyt antamasta kantajalle hallussaan olevia häirintää koskevia tietoja.

Toista päätöstä koskevassa kanteen osassa kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Kantaja toteaa, ettei se ole milloinkaan saanut vaatimuksensa implisiittistä hylkäämistä koskevia perusteluja.

Pepsico Inc.:n 2.9.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-269/02)

(2002/C 261/36)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Pepsico Inc., kotipaikka New York, on nostanut 2.9.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Enrique Armijo Chávarri.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston 10.6.2002 tekemän päätöksen nro 114/2000-1
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "RUFFLES" – Hakemus nro 000096875 luokan 29 ja 30 tavaroita (elintarvikkeet ja mausteet) varten

Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan: Convent Knabber-Gebäck GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan: Saksalainen tavaramerkki "RIF-FELS", joka on rekisteröity luokan 29 (perunalastut) tavaroille

Väiteosaston päätös: Hakemuksen hyväksyminen "kui-vattujen vihannesten" (luokka 29) ja "leivonnaisten ja makeisten" (luokka 30) osalta. Hakemuksen hylkääminen "viljavalmisteen" (luokka 30) osalta.

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 73 ja 74 artiklan taustalla olevien puolustautumis-oikeuksia ja oikeusturvaa koskevien periaatteiden loukkaaminen sekä yhteisön tavaramerkkien ja kansallisten tavaramerkkien samanaikaisuutta ja rinnakkaisuutta koskevan periaatteen loukkaaminen.

Comune di Napolin 4.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-272/02)

(2002/C 261/37)

(Oikeudenkäyntikieli: Italia)

Comune di Napoli on nostanut 4.9.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Massimo Merola, Claudio Tesauro, Giuseppe Tarallo ja Edoardo Barone.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 11.6.2002 tehdyllä kirjeellä tehdyn komission päätöksen, joka koskee Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea n. 66 ja EAKR:n tukea n. 67 koskevan tilinpäätöksen korjausta;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Esillä olevassa kanteessa vaaditaan kumoamaan 11.6.2002 tehty päätös, joka koskee EAKR:n tuen n. 85.05.03.066 (jäljempänä EAKR:n tuki n. 66) – ”Museo/Dante -välinen metroyhteys” päätöksiä, ja jolla komissio pienensi edellä mainitun hankkeen toteuttamista varten alunperin myönnetyn tuen määrää ja hylkäsi hiljaisesti tätä tukea edeltävän mutta siihen liittyvän tuen 85.05.03.067 (jäljempänä EAKR:n tuki n. 67) – ”Raitioyhteys – Napolin kaupunkialue” loppusumman korjausta koskevan pyynnön. Kanteen kohteena olevassa päätöksessä hyväksyttiin aiemmin suunniteltuja menoja alhaisemat menot, ja tämän vuoksi vastaajan alunperin hyväksymän tuen määrää pienennettiin.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi luottamuksensuojan periaatteeseen, kohtuullisuusperiaatteeseen sekä perustelujen puuttumiseen.

Se toteaa tämän osalta, että komissio:

- on aikaisemmalla toiminnallaan saanut aikaan sen, että kantajalle on syntynyt perusteltuja odotuksia mahdollisuudesta saada koko myönnetty tuki, jos hankkeeseen kuuluvat työt olisi toteutettu suunnitelmien mukaisesti, ja koska hyväksyttävät menot – jotka ovat todella aiheutuneet ja jotka on asianmukaisesti kirjattu tilinpäätökseen – eivät kokonaisuudessaan ole alunperin suunniteltuja investointeja alhaisempia.
- on hylännyt EAKR:n tukea n. 67 koskevan loppusumman korjausta koskevan pyynnön ja vähentänyt EAKR:n tuen n. 66 määrää sillä perusteella, ettei hyväksyttävien menojen ole ollut riittävästi (koska on virheellisesti katsottu, että ne liittyvät uuteen tukeen), siitä huolimatta, että kokonaisuusmenot ovat olleet korkeampia ja että vastaaja on hyväksynyt hankkeen mukaisten töiden toteuttamisen.

D:n 9.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-275/02)

(2002/C 261/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

D on nostanut 29.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan investointipankkia vastaan. Kantajan edustajana on avocat Joëlle Chourou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi ja hyväksyy sen
- kumoaa Euroopan investointipankin tekemän 26.3.2002 päivätyn yksipuolisen päätöksen, joka koskee asianosaisten välillä sovitun kuuden kuukauden koeajan pidentämistä neljällä kuukaudella
- kumoaa Euroopan investointipankin tekemän 25.6.2002 päivätyn päätöksen, joka on vahvistettu 28.6.2002 ja jolla yksipuolisesti irtisanotaan koeajan jälkeen 15.7.2002 lähtien kantajan määräaikainen työsopimus, joka on tehty 2.10.2001
- velvoittaa Euroopan investointipankin maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 45 000 euroa (neljäkymmentäviisituhatta euroa)
- velvoittaa Euroopan investointipankin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan asian kantaja riitauttaa vastaajan palveluksessa suoritettavan koeajan pidentämisen ja sen, että vastaaja on yksipuolisesti irtisanonut työsopimuksen kyseisen koeajan jälkeen.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- laillisuusperiaatetta on loukattu, koska työhönottokirjeessä tai Euroopan investointipankin henkilöstösään-

nöissä ei ole mainintaa mahdollisuudesta pidentää koeaikaa. Euroopan investointipankki ei näiltä osin voi vedota mihinkään muuttuneisiin olosuhteisiin.

- pacta sunt servanda -periaatetta on loukattu, koska Euroopan investointipankki ei ole koeaikana käyttänyt sille ilman perusteluvollisuutta kuuluvaa oikeutta irtisanoa sopimus 15 päivän irtisanomisajalla ja koska vastaaja ei voi yksipuolisesti muuttaa sopimuksen ehtoja.

Kantajan mukaan myös huolenpitovelvollisuutta ja luottamukSENSUOJAA on loukattu.

Asian T-50/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 261/39)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten presidentin 11.7.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-50/01, Saffron Investments N.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 200, 14.7.2001.

III

(Tiedotteita)

(2002/C 261/40)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

EYVL C 247, 12.10.2002

Luettelo aiemmista julkaisuista

EYVL C 233, 28.9.2002

EYVL C 219, 14.9.2002

EYVL C 202, 24.8.2002

EYVL C 191, 10.8.2002

EYVL C 180, 27.7.2002

EYVL C 169, 13.7.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
